

FOYER MARTHE ROBIN - Brasschaat

wekelijks foyerblaadje nr 47- 2024

Zondag 24 november

Laatste zondag na Pinksteren

Epistel : H. Paulus aan de Kolosenzen 1 , 9 - 14

Evangelie : H. Mattheus 24 , 15 - 35

Het einde is nog niet nabij. Maar het komt én heel onverwacht. Dit geldt zowel voor het einde van Jeruzalem als voor het einde van de wereld. Het ene is het teken voor het andere. In de tempel zal men de verwoesting kunnen zien. De profeet Daniël heeft het voorspeld. Christus ziet het en voorspelt het eveneens. De heilige stad wordt geprofaneerd. Ook het einde van de wereld zal zich snel en onverwacht voltrekken.

Toen Christus die woorden sprak, klonk het heel onwaarschijnlijk. Toch geschiedde de verwoesting van de Tempel in het jaar 70. En nog wel door de Romeinen die er toch de beschermers van waren. Verwoestingen van steden, het zijn waarschuwingen dat de veiligheid van mensen geen echte veiligheid is. Alles op aarde zal een einde kennen en met grote ellende gepaard gaan.

Het einde zal plots komen, “want men kent dag noch uur”. Daarom moet men waakzaam zijn, opdat het oordeel geen hoogtepunt van vrees en ellende zou worden. De Mensenzoon die zal verschijnen werd door velen afgewezen en ter dood gebracht. Geen wonder dat zelfs de christenen die met een ‘ja-woord’ het geloof hebben beleefd, angsten zullen uitstaan. Elkeen zal zich beroepen op de barmhartigheid van God. Want elkeen zal er als aangeklaagde staan voor Gods aanschijn..Dan zal de definitieve scheiding gebeuren tussen de uitverkorenen en de verworpenen.

Voor ieder persoonlijk en voor heel de gemeenschap van de Kerk wordt dit oordeel het uur van de genade. Enkel voor de rechtschapenen wordt de genade tot een glorielicht. Zoals de ondergang van Jeruzalem de ontplooiing is van de wereldkerk, zo is de ondergang van de wereld de volle uitbloei van de Kerk in de nieuwe wereld, de Hemel.

Wanneer iemand denkt het einde te kunnen voorspellen aan de hand van astronomische berekeningen of natuurkundige of geologische onderzoeken, of voortgaande op de getallen vanuit de Apocalyps of op

uitspraken van mystiekers, dan berust dat op een dwaling. Alleen God de Vader kent dag en uur. (Uit: Jaargang Homilies E.H. Van der Voort)

Zondag 24 november is er GEEN H. Mis in onze kapel.

Aandacht ! H. Missen en conferentie- Pater Herman

-Zaterdag 30 november

H. Mis om 9 uur - Conferentie om 9.40 uur

Onderwerp: Advent, de komst van de Heer

Rozenkrans en maaltijd en vervolg.

Einde rond 14 u Deelname in de onkosten : 9 euro

Graag een seintje of u al dan niet komt naar de conferentie !!

-Zondag 1 december : Eerste Adventszondag

H. Mis om 10 uur

Biechtgelegenheid een 1/2 uur **voor** iedere H. Mis.

Het wonderbare Groene Scapulier

1. Zijn ontstaan

Het groene scapulier, of scapulier van het Onbevlekt Hart van Maria wordt zeer ten onrechte “scapulier” genoemd; want het gaat hier niet over het kleed van één of ander Broederschap, maar wel doodeenvoudig over twee heiligenprentjes, vastgemaakt op een groen stuk stof, dat op zijn beurt bevestigd is aan één enkele koord van dezelfde kleur.

Het ontstaan ervan draagt een bovennatuurlijk karakter.

Op 28 januari 1840 werd een jonge zuster van het novicaat van de Dochters van Liefde - rue du Bac, Parijs)- een eerste maal met een hemels visioen begenadigd. Het gebeurde tijdens een retraite. Zuster Justine Bisqueyburu was op dat ogenblik in gebed. Plots zag zij in een visioen de H. Maagd Maria gehuld in een lang wit kleed dat tot op haar blote voeten neerhing. Zij droeg een zeer helder blauwe mantel. Een sluier droeg ze niet en de hoofdharen hingen los over de schouders. Haar hart, waaruit langs boven de vlammen tegelijk uitsloegen, hield ze in haar handen. Uit haar majestatische houding schitterde een hemelse schoonheid.

In de loop van het jaar verscheen Maria haar nog enkele keren. Het leek dat deze verschijning geen ander doel had dan de godsvrucht van de zuster tot het Onbevlekt Hart van Maria te verdienen.

Op 8 september verscheen haar de H. Maagd tijdens de meditatie. Maria hield in haar rechterhand haar Hart, met vlammen gekroond. In de andere hand hield ze een soort scapulier uit groene stof waarvan slechts één kant vasthing aan één enkele groene koord, en gesloten aan de bovenkant.

Op de ene zijde van dit scapulier zag men de beeltenis van Maria zoals ze zich in de vorige verschijningen had getoond. Op de andere zijde “een hart in een gloed van stralen schitterender dan de zon en doorschijnend als kristal.” Dat zijn de woorden van de zuster zelf. Een ovaalvormig opschrift met een gouden kruisje er bovenop, liep rond dit met een zwaard doorstoken hart en luidde: “Onbevlekt Hart van Maria, bid voor ons nu en in het uur van onze dood.”

Op datzelfde ogenblik zei haar een inwendige stem dat ze die afbeelding bij haar moest dragen voor de bekering en de goede dood van zondaars, en dat dit scapulier zohaast mogelijk moest vervaardigd en met vertrouwen verspreid worden.

2. – Zijn kenmerk

Daar dit scapulier geen kledingstuk is van een broederschap, zoals de andere scapuliers, maar eenvoudigweg een dubbele heilige beeltenis, aangebracht op één enkel stukje stof dat aan een koordje hangt zoals een medaille (om rede van dit alles dus) is er geen bijzondere formule voorzien om dit te zegenen; en er mag dan ook geen sprake zijn van “opleggen an het scapulier”.

Het volstaat dat het gezegend is door een priester en dat het gedragen wordt door de persoon die men onder de heilzame invloed wil brengen. Men mag het zelfs tussen de klederen steken, in het bed of in de kamer van de persoon leggen zonder dat deze er iets van weet. Wat de op te zeggen gebeden betreft, er is slechts één kort gebed dat dagelijks dient gezegd te worden, namelijk het gebed dat op het scapulier zelf geschreven staat: “Onbevlekt Hart van Maria, bid voor ons, nu en in het uur van onze dood.”

Als de persoon in kwestie het niet zegt, dan moet men het zelf zeggen voor hem. Onnodig te zeggen dat dit gebedje moet gebeden worden met geloof en vertrouwen in de oneindige barmhartigheid van God voor de afgedwaalde schapen waarvan Hij de terugkeer toch zo wenst.

3. – Zijn doeltreffendheid

Het was nog maar nauwelijks gekend of dit scapulier verspreidde zich overal en bewerkte wonderbare bekeringen, tot zelfs lichamelijke genezingen. Die wonderen vermenigvuldigen zich en worden werkelijk ontelbaar.

Bestendig worden er bekeringen gemeld van ongelovigen of van zondaars, die eerst weerbarstig waren voor alle uitvindingen van de

In het boek “Het groene scapulier” uitgegeven in het Frans door de Dochters der Liefde staan er enkele van die wonderbare feiten opgetekend. Het groene scapulier zelf is verkrijgbaar in de “Permance Mariale” (140, Rue du Bac).

4 – Kerkelijke goedkeuring

De Dochters der Liefde hadden aan Paus Pius IX de toelating gevraagd om dit scapulier te mogen maken en verspreiden. De Procureur Generaal der Missie trad daarvoor als bemiddelaar op. De H. Vader bekeek het scapulier eens aandachtig en zei dan tot de Procureur Generaal: “Ik geef daarvoor alle toelating. Schrijf aan die goede zusters dat ik haar toesta het scapulier te maken en te verspreiden.”

Zuster Justine Bisqueyburu stierf in 1903 in de hoedanigheid van Overste van het hoofdziekenhuis van Carcassonne.

Hoe begenadigd zijn de “Dochters van Liefde” die tweemaal een bijzondere opdracht ontvingen van de H. Maagd Maria : in 1830 Zuster Catherine Labouré voor de verspreiding van een wonderbare medaille en in 1840 , tien jaar later, Zuster Justine Bisqueyburu voor de verspreiding van het groene scapulier.

Uit: Groene Scapulier (foldertje) – Impr. Leodii, 30-6-51, L. Creusen, Vic. Gen.

Pater Herman zal zaterdag het groene scapulier dat u koopt, zegenen.

HUIZE Marthe Robin vzw Kapelsesteenweg 208 • 2930 Brasschaat
T: 00(32) 03 645 14 67 • 0483 -28 94 81

E: foyer.marthe.robin@skynet.be info@huizemartherobin.net
www.huizemartherobin.net www.facebook.com/huizemartherobin